

[Fibiger.]

Hensyn til Opsigelse af Kapital, saa troede jeg ikke, at man skulde gaa længere paa disse Omraader.

Det ærede Medlem talte om, at naar Likviditetsfonden en Gang kommer, saa skulde der være Mulighed for, at Haandværkere og handlende kunde faa Penge fra den. Ja, det kender jeg ikke noget til; det kunde være, at jeg, hvis jeg havde haft de Oplysninger lidt før, vilde have set lidt anderledes paa Forholdet, men det er ikke blevet omtalt hverken i Udvalget eller andet Sted, at man ved denne Likviditetsfonds Oprettelse ogsaa skulde stille Midler til Raadighed med Hensyn til Akkord eller Indefrysning.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at det var en betydelig Forbedring for de handlende og Haandværkerne, at de kunde faa betalt den Gæld, der var stiftet af de paa-gældende Landmænd de sidste tre Maaneder. Ja, selvfølgelig er det en Forbedring af deres Stilling; men jeg har den Opfattelse, at den Gæld, som er stiftet i de sidste tre Maaneder af Landmænd, der er saa langt ude, at de skal have Akkord og Indefrysning, beløber sig ikke til saa forfærdelig meget; jeg tror, at Købmændene og Haandværkerne i den sidste Tid har passet paa at faa Penge ind for deres Varer og Arbejde. De Beløb, der har noget at betyde, det er dem, der ligger længere tilbage, det er den gamle Gæld, som man kører paa med Veksler og alt det, og de skal ogsaa indefryses nu. Man kan ikke blive ved at udstede Veksler paa ny og forny dem, naar de skal indefryses, det tror jeg ikke, nogen Bank vil gaa med til.

Derfor tror jeg, at mangfoldige Købmænd og Haandværkere vil komme i Vanskeligheder som Følge af dette Lovforslags Vedtagelse, hvis ikke det bliver saadan, at de af de mere kæmpemæssige Likviditetsfond kan faa Penge udbetalt; for kan man det, forstaar jeg jo godt, at saa kan man køre videre.

Det ærede Medlem Hr. Kyed udtalte, at vi vilde have været med til en Ordning, hvis der var kommet en virkelig Lettelse af Ejendomsskatterne. Ja, jeg maa sige, det vilde jo have hjulpet noget, hvis der havde fundet en varig Nedsættelse af Ejendomsskatterne Sted, saa man kunde have kapitaliseret denne som en Nedskrivning af Gælden; men saa vidt jeg forstaar det Lovforslag, som vil komme — jeg kender det ikke; vi staar jo saa tidt her i Rigsdagen og taler om Forslag, som skal komme og er under Udarbejdelse; men hvis det er det

Forslag, som jeg har set omtalt i Aviserne, har jeg ikke Indtryk af, at det gaar ud paa en varig Nedsættelse, men kun paa en midlertidig Nedsættelse af Skatterne, og at de gamle Skattelove skal træde i Funktion igen, naar Rentabiliteten kommer tilbage. Og der er Forskel paa en varig Nedsættelse og en midlertidig Nedsættelse, som man ikke kan regne med som en Nedskrivning af den Prioritetsgæld, som Staten og det offentlige har indskudt i enhver Ejendom. Hvis der havde været Tale om en saadan Nedsættelse, havde Forholdene ligget noget anderledes.

Endvidere udtalte det ærede Medlem Hr. Kyed, at han ikke kunde forstaa, at vi ikke kunde gaa med til denne Indefrysning, da vi i Dag havde stemt for Loven om Burmeister & Wain, hvor der var Tale om en vældig Indefrysning. Men der er den store Forskel, at der var Kreditorerne enige om at gaa med til denne Ordning; men ved den Lov; der her er Tale om, paatvinger man handlende og Haandværkere og dem, der, har Pant i Ejendommene, Indefrysningen, hvis de ikke vil gaa med til Akkord. Det var noget andet, hvis man fra Kreditorernes Side havde henvendt sig til Lovgivningsmagten og sagt, at man var villig til at lade Gælden indefryse, hvis man kunde faa Lovbestemmelser derom, i Haab om, at man saa efter nogle Aars Forløb kunde faa sine Penge; men det er jo slet ikke Tilfældet.

Endelig talte det ærede Medlem Hr. Kyed om, at Forholdene i Sønderjylland var saa vanskelige, og vi havde jo ogsaa stillet Forslag om en Undersøgelse. Det har vi gjort ud fra den Betragtning, at vi virkelig vilde hjælpe dem, og derfor synes jeg, det vilde være formaalstjenligt, om man snart fik dette Lovforslag til Behandling, saaledes at denne Undersøgelse kunde komme saa hurtigt som muligt, i Stedet for at man stadig lader Forslaget ligge uden at komme til Behandling. Thi før man har set, hvorledes de forskellige Partier stiller sig til Sagen — jeg haaber velvilligt —, kan man dog ikke foretage noget derved, som kan blive til virkelig Gavn og Hjælp.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen talte ogsaa om, at det foreliggende Lovforslag var en stor Hjælp for de handlende og Haandværkerne, og det skulde ikke lykkes os at mistænkeliggøre det. Jeg vil nødig mistænkeliggøre noget, der kommer herinde fra; alt, hvad der kan hjælpe, ser jeg paa med stor Tilfredshed, for der trænges sandelig til Hjælp paa forskellig Vis. Men naar jeg er af den Opfattelse, at dette Forslag er til Skade for Købmænd og Haandværkere, vilde det dog være mærkeligt, om